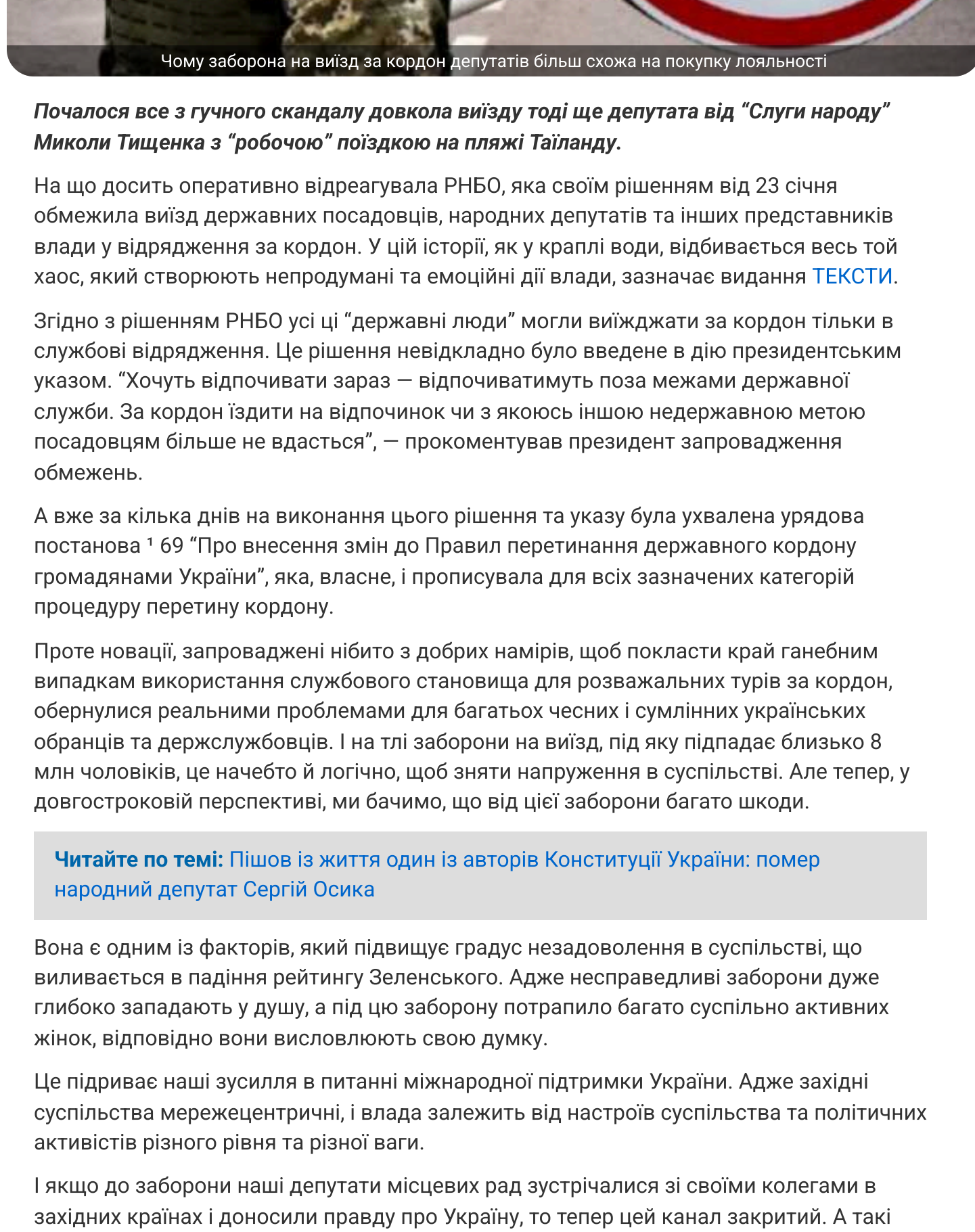

Чому заборона на виїзд за кордон депутатів більш схожа на попкуку лояльності

21 лютого 2024 р., 20:50

786

0

Чому заборона на виїзд за кордон депутатів більш схожа на попкуку лояльності

Почалося все з гучного скандалу докола виїзду тоді ще депутата від "Слуги народу" Миколи Тищенка з "робочою" поїздкою на пляжі Таїланду.

На що досить оперативно відреагувала РНБО, яка своїм рішенням від 23 січня обмежила виїзд державних посадовців, народних депутатів та інших представників влади і відраджених за кордон. У цій історії, як у краплі води, відбивається весь той хаос, який створюють непрофудмані та емоційні дії влади, зазначав видання **ТЕКСТИ**.

Згідно з рішенням РНБО усі ці "державні люди" могли виїжджати за кордон тільки в службові відрядження. Це рішення невідкладно було введене в дію президентським указом. Хочуть відпочивати зараз — відпочивати тільки поза межами державної служби. За кордон їздити на відпочинок чи з якоюсь іншою недержавною метою посадовців більше не вдається*, — прокоментував президент запровадження обмежень.

А вже за кілька днів на виконання цього рішення та указу була ухвалена урядова постанова № 69 "Про внесення змін до Правил перетинання державного кордону громадянами України", яка, власне, і прописувала для всіх зазначених категорій процедуру перетину кордону.

Проте новачки, запроваджені нібито з добрих намірів, щоб покласти край ганебним випадкам використання службового становища для розважальних турів за кордон, обернулися реальними проблемами для багатьох чесних і сумлінних українських обранців та держслужбовців. І на ті заборони на виїзд, під яку підпадає близько 8 млн чоловіків, це чирево і лопатка в США вдарюються в суспільстві. Але тепер, у догостросокий перспективі, ми бачимо, що від цієї заборони багато шкоди.

Читайте по темі: Пішов із життя один із авторів Конституції України: помер народний депутат Сергій Осика

Вона є одним із факторів, який підвищує градус незадоволення в суспільстві, що виливається в падіння рейтингу Зеленського. Адже несправедливі заборони дуже глибоко западають у душу, а під цю заборону потрапило багато суспільно активних жінок, відповідно вони висловлюють свою думку.

Це підживляє нашу зусилля в питанні міжнародної підтримки України. Адже західні суспільства мерекентричні, і влада залежить від настроїв суспільства та політичних активістів різного рівня та різної ваги.

І якщо до заборони наші депутати місцевих рад зустрічалися зі своїми колегами в західних країнах і доносили правду про Україну, то тепер цей канал закритий. А такі зустрічі потрібні, бо в Європі зростає підтримка правих партій, які раніше були на узбіччі політичного життя і які часто скептично ставляться до підтримки України. І що більше українці їздитиме і розповідатиме про нашу війну, то більше шансів, що нові політики, які приїдуть у парламенти та місцеву владу різних рівнів, нас почують.

У критично важливій для нас Сполучених Штати Америки через заборони або складну процедуру перетину кордону також стало їздити значно менше українських неофіційних делегатів. А для політики в США важливо зустрічатися з різними людьми, не тільки з офіційними делегаціями.

І що більше людей з України придірять просувати наші інтереси, то більше аудиторія чує їх. Натомість ми власноруч спалили гілку, на якій трималася частина контактів.

Заборона на виїзд депутатів — це загроза демократії, адже тепер депутат від опозиції, та і за провідної фракції стає заложником віа керівника місцевої ради. А депутат Верховної Ради — від спікера Стефанюка. Нерідко вони вимагають взаємну послугу в обмін на дозвіл поїхати у відрядження.

Це негативно поначиться й на присутності жінок у владі, бо частина депутатів-жінок, яких і так небагато, складе повноваження через неможливість їздити за кордон.

Ми вже не каземо про постійні скандали докола виїзду Порошенка, що взагалі неприпустимо для демократичної країни. Коли читася про них, відчуваш іспанський сором (це коли тобі соромно за ді інших). А багато країн і багато їхніх громадян підтримує нас саме як демократію. І такі скандали з часом можуть штовхнути їх на думку: "Яка різниця між ними й Росією, вони не демократичні, вони "не наші". Сподіваємося, до цього не дійде.

Тому заборону на виїзд за кордон депутатів Верховної Ради потрібно скасувати, у ній немає жодного сенсу.

Якщо заборуді поїхав відпочивати, то за це розпачуватиметься рейтингом політична сила, від якої він обрався. Заборони тут завдають більше шкоди, ніж користі.

Читайте по темі: Депутат Порошенко засвітив піджак бренду Tom Ford за понад 120 тисяч гривень

Також потрібно скасувати всі заборони для виїзду депутатів інших рівнів.

Оскільки в них немає спеціального статусу, на відміну від депутатів ВР, для чоловіків призового віку заборона залишатиметься в силі, але без зайвих принизливих дозволів від начальства зможуть їздити жінки і чоловіки пенсійного віку. І категорії, які мають право на перетин кордону.

Аналогічні заборони потрібно скасувати й для чиновників, адже зараз на держслужбі величезний дефіцит кадрів, і при цьому з неї звільнюються жінки, зокрема й через неможливість поїхати за кордон.

Ми збирали історії трьох депутаток різних рівнів, які не змогли поїхати за кордон у громадських справах, щоб просувати інтереси України.

Хотіли розповісти про полонених азовців за кордоном

Світлана Свідерська-Люб, депутатка Харківської територіальної громади Хмельницького району Хмельницької області

На початку повномасштабного вторгнення мій син служив у полку "Азов" у Маріуполі. Там вони зустріли перші бої, були змушені перейти на Азовсталь, де тримали оборону 86 днів. Після того як найвище командування видало наказ про вихід у "почесний полон", мій син разом із побратимами залишили Азовсталь.

Звісно, ми почали боротися за життя наших хлопців, за повернення їх додому. Ми — це спільнота родин військовополонених. Виходили на різні акції, їздили на зустрічі. Зверталися і до депутатів, і в державні органи.

Зрештою ми вирішили, що треба їхати за кордон і розповісти про нашу історію там. На початку 2023 року мали їхати до Польщі. У березні, коли вже придбали квитки, я прийшла в нашу сільську раду писати заяву на відпустку за власний рахунок для виїзду за кордон, оскільки працюю в дитячому садочку, який є комунальною власністю сільради. І от саме тоді наш голова повідомив мене, що згідно з урядовою постановою депутати місцевих рад не мають права виїзду за кордон.

Ішлося про те, що депутат місцевої ради не може виїхати без погодженого відрядження. У моєму випадку його мав погодити сільський голова. Але як він мав надати мені відрядження, якщо я не отримую в нього зарплатні платіж і працюю депутатом на громадських засадах? А відрядження треба пропустити через Держзаканечество, воно має бути оплачене.

ДЕПУТАТ СІЛЬРАДИ МАЄ ПОГОДИТИ ВІДРАДЖЕННЯ ЗА КОРДОМ. А ЯКЕ МОЖЕ БУТИ ВІДРАДЖЕННЯ, КОЛИ Я В СІЛЬРАДІ НЕ ОТРИМУЮ ЗАРПЛАТУ?

Мене це все, звісно, дуже обурило. Тому що від січня, коли була ухвалена постанова, до березня німа нічого про це не повідомля. Я звернулася і на гарну лінію Державної прикордонної служби, і до адвокатів за порадомо.

У Держприкордонслужбі послухали й сказали, що розуміють мене, але, на жаль, виконують свою роботу і тому через кордон не пропустять. Розмова з адвокатом підтвердила, що як депутатіві органу місцевого самоврядування сільський голова не може надати мені відрядження для виїзду за кордон. І я була змушена здати квитки.

Але наступного разу вже в червні, коли наша група людей збиралася до Польщі, я сказала, що планую поїхати з ними. Мене ще спитали, яким чином я туди планую потрапити і чи не збираюся скласти свої повноваження, на що я відповіла ствердно.

Після цього я проконсультувалася з адвокатом, вдома порадилася з чоловіком. Ми розуміли, що заради того, щоб відстоювати інтереси сина, щоб чогось домогтися за кордоном, чого не можемо домогтися тут, варто скласти свої повноваження. У травні я написала заяву, і на найближчій сесії це питання внесли на голосування. Депутати мене вислухали, підтримали й одностайно проголосували за те, щоб я склала повноваження.

На жаль, Державна прикордонна служба не так швидко знімає заборону на виїзд, як накладе її. Коли була ухвалена постанова і сільська рада подала списки депутатів, які не мають права на виїзд, вже буквально на другий-третій день ми не могли виїхати.

ПРИКОРДОННА СЛУЖБА НЕ ТАК ШВИДКО ЗНИМАЄ ЗАБОРОНУ НА ВИЇЗД, ЯК НАКЛАДАЄ ЇЇ

А коли після сесії й складання своїх повноважень я намагалася виїхати за кордон, то майже місяць закидала прикордонну службу листами, надсилала поштово по кілька разів і рішення з Києва до Хмельки, потім переїхала до Варшави, а вже зарплати вилетіти до Софії. Ми сіли на потяг, і мійно були мої колеги, нас була ціла делегація. Ми мали всі необхідні документи. Щодо мене, то я мала при собі погодження голови обласної ради, що як депутатка можу вільно перетнути кордон.

Покли я все це оформила, познайомилася з багатьма депутатами інших місцевих рад, які їздили за кордон як волонтери, перевозили гуманітарну допомогу, керували військовими автомобілями. А коли виявила ця постанова, все це заблокувало. І випадки, коли депутати складають свої повноваження через заборону на виїзд, неодинокі.

Я знаю, що після мене ще одна депутатка склала свої повноваження, бо виїжджала за кордон до своїх дітей. Загалом я чула ще про три такі випадки. Наприклад, жінка їхала як волонтер, мала всі потрібні документи, але її не пропустили, бо вона була депутаткою.

Ви розумієте, мій син перебуває в полоні вже 21 місяць. Остання інформація, яку ми про нього чули у вересні 2022 року, — він був із хлопцями в Оленівці. Після цього їх перевели кудись у Росію, і ми більше нічого не знаємо. Живемо з надією і вірою в те, що всі наші поїздки не даремні, що складання моїх повноважень теж не даремне й що все ж таки знайдеться людя, які підтримають мене й таких матерів, як я, і допоможуть повернути наших дітей із полону.

Їхали по гуманітарку й на зустрічі із послами

Юлія Заїка, депутатка Чернігівської обласної ради

У січні 2024 року я мала виїжджати до Болгарії по гуманітарну допомогу. Наша організація "Ліга ділових професійних жінок України" є частиною європейської та світової мережі. Наші колежанки з інших країн придбали нам для забезпечення гуманітарних місій автівку, підготували гуманітарну допомогу для вразливих категорій населення прикордонних територій.

Були також домовленості щодо дипломатичних зустрічей, був прозисаний графік, мали зустрітися з послами Франції, Британії. Відповідно нам придбали квитки, ми мали їздити з Києва до Хельки, потім переїхати до Варшави, а вже зарплати вилетіти до Софії. Ми сіли на потяг, і мійно були мої колеги, нас була ціла делегація. Ми мали всі необхідні документи. Щодо мене, то я мала при собі погодження голови обласної ради, що як депутатка можу вільно перетнути кордон.

І ось о пів на другу ночі ми прибули в пункт перетину "Ягодина", у нас збрали у всіх паспорти, через пів години прийшли прикордонники й попросили мене на вихід. Я вийшла, мене під запис запитали, яка мета мого візиту. Я все розповіла, показала всі необхідні документи й графік зустрічей. На це мені сказали, що вручати відмову в перетині кордону, бо для того, щоб мене пропустили, треба мати розпорядження на відрядження.

Це було цілковитим абсурдом, оскільки я депутат обиради, а не народний депутат і відповідно працюю на громадських засадах. Мені не можна вилітати відрядження і платити добуви, оскільки я не штатний працівник.

Але прикордонники сказали, що вони спираються на ухвалену постанову, а мого працівця є в реєстрі, я держслужбовець, тому вони мене не пропустять. Я пробувала заперечити їм, казала, що я не держслужбовець і, вочевидь, мова йде про неадекватність у законодавстві, яку треба вирішити. Проте слухати особливо мене ніхто не хотів, лише пообіщали, що зроблять запит на голову Держприкордонслужби.

МИ ПРОВЕЛИ В ПУНКТИ ПЕРЕТИНУ 12 ГОДИН

У результаті поїзда поїхав без нас, оскільки колеги вирішили без мене не їхати. Загалом ми провели в пункті перетину 12 днів. Я кілька разів підходила повноваження, і довідку в прикордонників ситуацією з моїм поїздом, але вони щоразу пропонували мені підписати відмову. Я не погоджувалася, оскільки вважала це порушенням своїх прав.

Звісно, я не могла це так просто лишити. Прямо звідти передзвонила голові обиради, телефонувала також на гарну лінію Держприкордонслужби, звернулася до народних депутатів.

Зі спілкування з ними зрозуміла, що мій випадок не є унікальним. Зрештою мені скинули приклади розпоряджень на виїзд інших обирад. Розуміючи, що нормально вирішити це питання не вдається, деякі обиради просто висували слово "розпорядження" без відшкодування коштів.

Ми вирішили піти таким самим шляхом й у віданому мені обирадо погодженні на виїзд просто помяли слово "погодження" на "розпорядження". І це спрацювало, мені дозволили виїхати, навіть не дуже подивляючись сам документ.

У ВІДАНОМУ МЕНІ ОБПРАДЮЮ ПОГОДЖЕННІ НА ВИЇЗД ПОМІНЯЛИ СЛОВО "ПОГОДЖЕННЯ" НА "РОЗПОРЯДЖЕННЯ". І ЦЕ СПРАЦЮВАЛО

Звісно, так не повинно бути. Не можна прирівнювати народних депутатів, які працюють у штаті на зарплаті, до депутатів місцевих рад, які працюють на громадських засадах. Треба вносити законодавчі зміни до постанови, оскільки вона зараз просто недоцуга. Я чесно не знаю, для чого взагалі такі обмеження. По суті, громадяни України стають невільними у своїй країні.

Оскільки абсурдна ситуація. Це ж просто смішно, ми збрали допомогу, все підготували, а я просто не приїжджаю по цю допомогу. Як це пояснити нашим міжнародним партнерам?

ПО СУТІ, ГРОМАДЯНИ УКРАЇНИ СТАЮТЬ НЕВІЛЬНИМИ У СВОЇЙ КРАЇНІ

Для нас міжнародні партнери збирають допомогу, хочуть нам якоюсь допомогою, а українська сторона сама залучає і промовську діяльність. І діяльність депутатів, які намагаються якось залучити допомогу та партнерів.

Замість професійності лояльність

Марія Іонова, народна депутатка України від партії "Європейська солідарність", членкиня Комітету з питань зовнішньої політики та міжпарламентського співробітництва

Після постанови Кабміну про заборону виїзду було розпорядження Стефанчука, де розписувалося, у яких заходах за кордоном ми можемо брати участь як депутати. Усі ці рішення порушують закон про статус народного депутата.

Це перепони для того, щоб ми не могли контактувати з депутатами інших країн. Також дуже часто делегації від Верховної Ради формуються не за принципом професійності чи балансу політичних сил, а, на жаль, за лояльністю.

Не підписують відряджень саме депутатами із ЄС: Ар'єву, Герашенку, Порошенків. Був узагалі кричущий випадок, коли Корнієнко скасував розпорядження Стефанчука на виїзд Порошенка. Такі порушення є щодо наших співголови Ірини Герашенко, вона член постійної делегації в ОБСЄ. Уже тричі їй не підписали відрядження, просто проігнорували.

Що це таке? Як можна Ірини, яка є співголовою фракції, яка працює в профільному комітеті закордонних справ, не підписати відрядження. Я вважала, це така кара за нашу активну позицію. Ми дуже хотіли б, щоб прихилилися ці сигнали з Банкової, кого брати, а кого не брати.

МИ ДУЖЕ ХОТІЛИ Б, ЩОБ ПРИПРИНИЛИСЯ ЦІ СИГНАЛИ З БАНКОВОЇ, КОГО БРАТИ, А КОГО НЕ БРАТИ

Особито та з мої колеги подали позов до Київського окружного адміністративного суду на Стефанчука через перешкоджання нашій депутатській діяльності. Наприклад, в мала кілька відряджень, які просто не підписували або підписували, наприклад, за 12 година до початку заходу, який мене відраджено підписували вже тоді, коли я перебувала на кордоні.

Ми також хотіли б повернення журналістів до Верховної Ради. Щоб вони на власні очі побачили, як реагує і розмовляє Стефанчук із депутатами, особливо з "Європейською солідарністю".

І я дуже хотіла б, щоб зберігався принцип балансу політичних сил. Наприклад, у ті самі США не можуть їати двадцять "слуг народу". Є якісь традиції, написані правила. Це парламентаризм, і на Заході поважають, коли є плюралізм думок. Це важливо і на це звертають увагу наші міжнародні партнери. На це не раз звертали увагу депутати Європарламенту та національних парламентів інших країн.

Тобто зараз ми маємо проблеми і з погіршенням гендерної політики, тому що багато жінок, які займаються просуванням інтересів України, перевозили гуманітарні вантажі, зрештою, просто відідували своїх рідних, заради не можуть це робити, бо їм не дають дозволу на виїзд.

І їдеться не лише про нашу політичну силу, я чула про таке навіть від представників "Слуги народу". Вочевидь, це стане ще одним аргументом, чому багато людей може відмовитися воти в політику.

Меседжі про Україну у світі постійно погіршуються. Ми не можемо з нашої території перемогти без підтримки країн, а для цього треба дуже напружено працювати з нашими партнерами. Зараз, наприклад, не всі хочуть чити про вторинні санкції.

Ми вважасмо, що недостатньо порушується й питання щодо наших заручників, не лише військових, а й цивільних. Я вже не кажу про викрадення українських дітей. Хочеться також, щоб ми всі як такі не просто реагували на якісь зовнішні виклики, а й самі формували порядок денний.

—

Андрій Гарасим, опубліковано у виданні TEXTY.org.ua

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

ВАЖЛИВІ НОВИНИ

КОРУПЦІЯ

Антоній дербан: "Енергетом" доплачує майже пів мільярда фіан-банкруту, яка вже "взула" його на 170 мільйонів

ЧИНОВНИКИ